

CAPUT XXX.

De Sequestratione aliisque remediis provisionalibus.

§. 316.

Quum Iis erit inter Actorem, & Reum, utri Possessio rei, vel juris alicujus possessionarii competit, ut in exemplo, quoad enatam quampiam remotam successionem, ad quam utraque pars jus præ alia se habere prætendit, neutra interim ad plenum, & reale possessorium, obnitente altera Parte pervenire potuit, item quoad plagam antiquiori Controversiæ metali obnoxiam, quam neutra Pars pacifice possidet, verum una per aliam continuo turbatur, et quam utraque Pars ad terrenum suum pertinere prætendit, ac promiscue usuat, evenire potest, ac neutra Pars de Jure possessionis ad se spectantis in continenti docere queat, utrolibet postulante sequestratio, vel si fieri possit, judicialis rei controversiæ depositio decernenda est; communi-

attamen pascui, et moderato lignationis focalis, non vero ædilis usū in plaga prædeclarato modo controversia medio sequestri tempore pro utraque Parte in salvo permanente.

§. 317.

Si Actor super re, vel Jure possessionario, quam vel quod reus possidet, Actionem moverit, & periculum subesse demonstraverit, ne Reus conventus pendente lite rem litigiosam alienet, pessumdet, aut realiter deteriorem reddat, idem alienationi quidem, & pessumdati Inhibitione tam erga Possessorum, quam & generaliter quoscunque rem, aut Bonum tale fors emere, aut in pignus recipere volentes, & hos quidem sub amissione pecuniarum suarum ex publico facienda obviare debet; in casu vero deteriorationis Actori erga oblatam idoneam Cautionem prodamno, quod Reo evenire queat, integrum esto sequestrationem implorare, qua super petitione dies Judicialis statim præfiniendus, in eo exceptiones Rei conventi audiendæ, ac

comperta Expositionis realitateres, aut Bonum sub lite existens, in ea parte, in qua periculum realis deteriorationis jam fors etiam inchoatæ, uti exempli gratia in Sylvis fundate remonstratur, sequestro Judiciali equidem afficiendum, Reus tamen, si cautionem idoneam præstare potest, in possessione relinquendus, secus autem realis, & effectiva sequestratio erga præstandam per actorem sufficientem cautionem sententia mediante decernenda est.

§. 318.

Concessa reali sequestratione ambæ partes intra 14. dies postquam sententia intimata fuerit, de sequestro constituendo inter se convenient, eumque intra eosdem 14. dies judici proponant.

§. 319.

Quodsi sequestrum non elegerint, vel quælibet Pars alium propounderit, judex utriusque periculo sequestrum constituito.

§. 320.

§. 320.

Sequester semper a judice Decreto mun-
endus est, quo de ipsius electione constet,
in eoque rem, vel jus possessionarium sibi
commisum pro ea, quæ bonum œconomum
decet, diligentia administrare; fructus atta-
men, nisi judex vel propterea, quod præten-
sio actoris hos quoque in toto, vel parte ex-
haustura sit, vel vero quod in casibus §pho
316. memoratis de neutrius possessione cer-
ti quid constet, aliter disposuerit, ipsi pos-
sessori resignare jubeatur.

§. 321.

Sequester quotannis haud tardius 30 die-
bus post finem anni rationes administrationis
judici exhibeto; hic vero easdem utrique parti,
& quidem, nisi aliter inter ipsas conventum
fuerit, ad manus actoris communicato, eum in
finem, ut rationes vel approbentur, vel defe-
ctus accusentur; super quo deinde ita, quemad-
modum circa alias rationes reddendas, pro-
cedendum erit.